U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **S. H.**, státní příslušnost Ukrajina, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 3. 2006, č. j. 24 Az 423/2004 - 22,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Svojí kasační stížností se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2004, č. j. OAM-6195/VL-20-P17-2003. Tímto správním rozhodnutím žalobkyni nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Zároveň bylo rozhodnuto, že se na stěžovatelku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona.

Usnesením krajského soudu ze dne 16. 2. 2006, č. j. 24 Az 423/2004 - 21 bylo stěžovatelce pro zastupování v předmětném řízení ustanoveno opatrovníkem SOZE (Sdružení občanů zabývajících se emigranty), Mostecká 16, Brno. Toto rozhodnutí krajský soud odůvodnil tím, že v průběhu soudního řízení zjistil, že stěžovatelka dne 13. 1. 2006 svévolně opustila PoS H. a ani v součinnosti s Policií České republiky se nepodařilo zjistit její současný pobyt na území ČR. Proto jí krajský soud v souladu s § 29 odst. 3 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění a § 64 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), ustanovil výše uvedeného opatrovníka.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

Kasační stížností napadené rozhodnutí bylo opatrovníkovi stěžovatelky doručeno dne 31. 3. 2006 (viz. doručenka na č. l. 21 soudního spisu). Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy pátek 31. 3. 2006. Poslední den lhůty připadá

na pátek 14. 4. 2006, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost podaná na poštu dne 12. 7. 2006 byla tedy podána opožděně.

Skutečnost, že zmocněnkyni stěžovatelky bylo usnesení krajského soudu předáno až dne 11. 7. 2006 (č. l. 24 soudního spisu), je v této souvislosti nerozhodná, neboť podstatné pro posouzení včasnosti kasační stížnosti je, kdy bylo usnesení krajského soudu doručeno opatrovníkovi stěžovatelky, neboť pouze tomuto bylo usnesení doručeno s procesními účinky (§ 42 odst. 2 věta první s. ř. s.).

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, tzn. z hlediska splnění podmínek řízení. V případě, že by Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost přípustnou, rozhodoval by následně o její přijatelnosti podle § 104a s. ř. s.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. ledna 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu